

Landskap: Småland Upptecknat av: Anders Lindahl
 Härad: Sunnerbo hd Adress: Lund.
 Socken: Ang elstad Berättat av Hjalmar Lundahl.
 Uppteckningsår: 1934 Född år 1876 i Angelstad.

Uppteckningen rör	Israel på Rävasten och prästen.	1
	Byggnadsdetaljer.	2
	Erik på Skrikebo och häradshövding Torner- hjelms "Skivan".	3 5
	Talesätt.	7
	Israel på Rävastens kärings veklagan över livet.	8

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

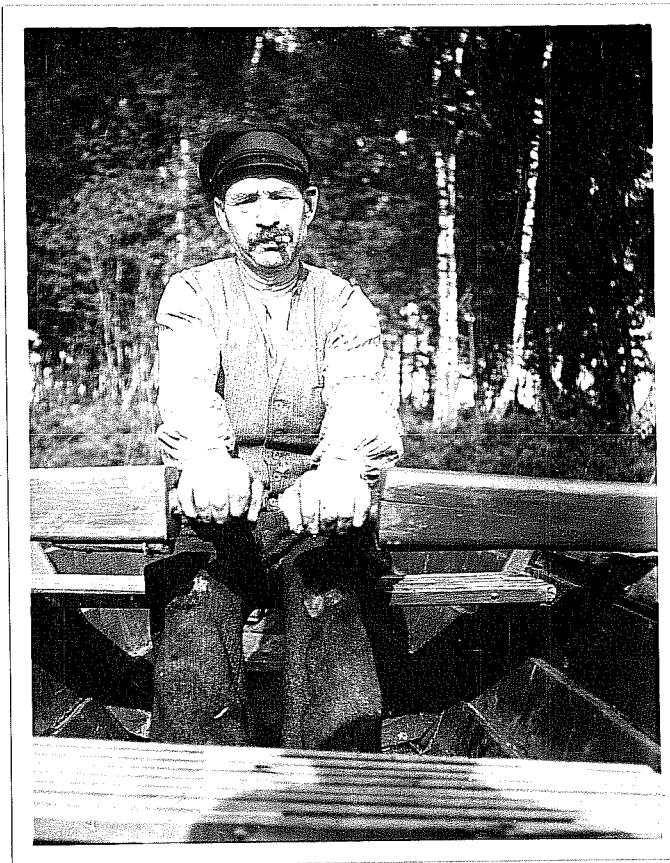
4553

Småland

Sunnerbo hd.

Angelstads sn.

Bolmen.



EJALMAR LUNDAHL.

Ali-1934.

4553

Israel på Rävasten och prästen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Då Israel på Rävasten låg på sitt ytersta skulle körkeherre
Hultgren ge honom nattvarn. Då han kom in i stugan gick han fram
till Israel å sa; "Jag skulle hit och ge Er litet reskost." -- "Res-
kost", sa gubben, "ja har inte ti å resa nu. Ja har inte pärene
plockade å ingen ru sådder." Då vände sig prästen till körkarlen
å sa: "Detta var ett mörkt ställe." Då svarte gumman: "Jae ä dä inte
dä ja alltid ha sagt gubbafan, att han skulle satt in ett fenster
på baksian."

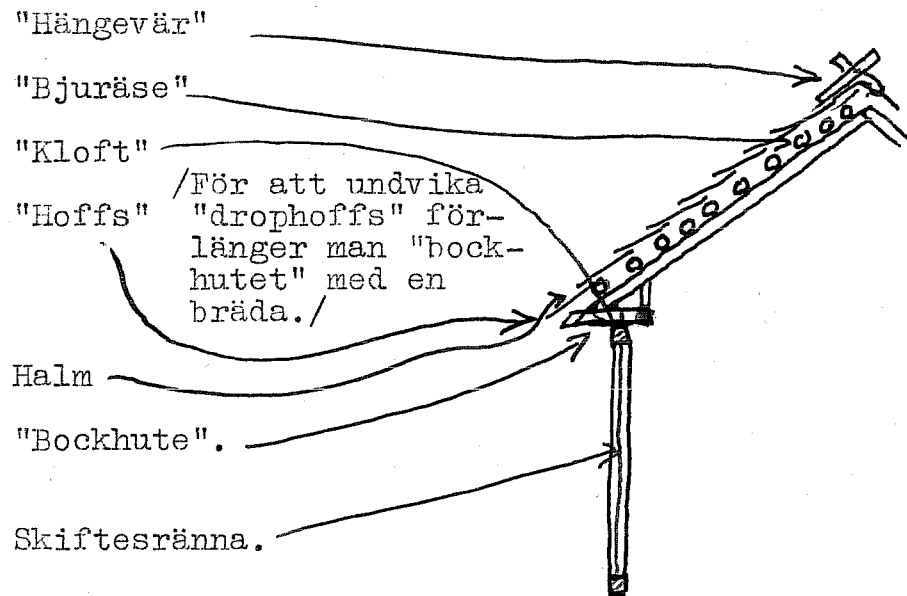
4553

SEKTION AV LADUGÅRD.

Skiss.-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2



Gamla benämningar på olika konstruktionsdetaljer
i en ladugårdsbyggnad. Uppgifterna äro lämnade av snicka-
ren Hj. Lundahl, BOLMEN.

1.4553

"Erik på Skrikebo" och häradshövding Tornerhjelm.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

"Erik på Skrikebo" var "luamakare"/ gjorde lurar/ och han brukte skaffa plats åt pojkar såsom vallpojkar i Halland.

Förr så skulle de ha betyg när de skulle över landskapsgränsen. Och Erik skulle en gång över till Halland och fick till den ändan ett betyg å prästen, å där sto som sanningen va, att Erik på Skrikebo hade gjort sig skyldig till något fuffens, så Erik fick stanna på den sia där han hörde hemma. Härför tog sig Erik för att läxa upp prosten. De va prosten Blom, de. Å de hade till följd att Erik fick sig en stämning på halsen för att han försökt bruka våld mot prosten.

Inför rätta tillfrågades Erik va han gjort sig skyldig till av häradshövding Tornerhjelm.

- Ja, då sa ja si va då va. Si ja ä luamakare å prästen han ä själasörjare, så ja töckte liasom att han sulle ha en lur när han sulle te å mässa.

6 Maken har jag då alldrig sett, sa Tornerhjelm.

- Ja, si hade ja trott att han velle si henne/makan!/, så hade ja väl kunnat ta hit na. Men de kunne ja då inte tro, för si ho ä den lajaste där ä.

Då fick Erik gå, å då sa "klirr", "klarr", när han geck. Men efter en stund kom han tillbaka igen.

- Ut med dej, gubbe, röt Tornerhjelm, jag känner Dig inte.

2. 4553

- Känner han inte me. Då va vi , käringa å ja, som va nere på häradshövdingens maér å flåhackade, å han velle ge bå me å käringa stryk.

Vad Tornerhjelm då sa om våldet, det förmåler inte historien.

"Häradshövding Tornerhjelm var känd för att gärna säga sin mening handgripligt." /Uppg. av J. Johansson, Skansen, Bolmen.

Häradshövding Tornerhjelm var känd för att gärna säga sin mening handgripligt" /Uppg. av J. Johansson, Skansen, Bolmen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

1. 4553

"Skivan."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Kalle på Stenshulta pajk hade funderat på å slå gubben, å dä kom inför skolrådet, kan veta, å hur Kalle på Stenshult då sa att dä geck te, dä sa i få höra, för dä ändå en som satt i skolrådet, som har talt om 'et.

"Jo", sa Kalle. "När vi hade fått in ruen så sa ja te gumma. - Nu när allt har gått så väl å ruen ä inne å köna/korna/ ä så granna, så töcker ja att du sa koka en goer kopp kaffe, mor. Å gumma, ho kokte kaffe å duka fram, å ja feck e skiva å en ring, å pajken pajken feck e skiva å en ring å själv to ho e skiva å en ring. Å ja åt upp min skiva å min ring å gumma åt upp si skiva å sin ring å pajken åt upp sin ~~skiva~~ ring men inte si skiva. Å då sa ja te pajken. Varför äter du inte di skiva, pajker. När du har fått e skiva, ska du la äta upp di skiva. - Å då sa pajken: Ja ä inte sulten. Å Då sa ja te gumma: Ta då å lägg unna pajkens skiva tess han blir sulten, så kan han få si skiva. Å gumma ho to pajkens skiva å la unna hansa skiva. Så geck dä e stunn å så sa pajken: Mor, ja ä

2. 4553

sulten. Då sa ja te gumma : Ta då fram pajkens skiva så kan han få si skiva nu när han ä sulten. Å gumma ho to fram pajkens skiva å ga en hansa skiva, men då sa pajken: Dä ä inte mi skiva. å då sa ja te pajken: Vesst ä dä di skiva. Ta nu di skiva å ät upp di skiva. Men pajken va enveten å sa att dä inte va hansa skiva. Då frågte ^{ja} gumma om dä inte va pajkens skiva å ho sa att dä va pajkens skiva. Ta nu di skiva å ät upp di skiva, pajker, sa gumma. Men pajken sto på se åsa att dä inte va hans skiva- å te slut så ble han gresker å slo etter me mä stolen så schackelongen rämna."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

ARKIV

6

Talesätt.

4553

"Dä finns tre sorters folk i Angelstad. Herrskap och böner å Morfar på Hualt."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

4553

"Israell på Hagastens" kärings veklagan över livet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

"Allti så skall ja ligga på ryggen å äta havrabrö, vet allri va dä ä å få ha särken nerom knäna, en onge på var ar m å gobben i skraivet, vi sitga sju personer hela året på en gris, lägger vi oss på en kalv så dör han, har ja en goer bit så ska dä åt herragårspåsen."